

stemmelser, skal det straks gøre Skridt til at frigøre sig for saadanne Forpligtelser.

Artikel 21.

Mellemfølelige Forpligtelser som Voldgiftstraktater eller lokale Forstaaelser til Sikring af Fredens Opretholdelse som Monroe Doktrinen anses ikke som uforenelige med nogen Forskrift i nærværende Forbundspagt.

Artikel 22.

Paa saadanne Kolonier og Omraader, der som Følge af Krigen har ophørt med at staa under Højhed af de Stater, som tidligere styrede dem, og som beboes af Folkeslag, der endnu ikke er i Stand til at styre sig selv under den moderne Verdens særlig vanskelige Forhold, skal den Grundsætning bringes til Anvendelse, at saadanne Folkeslags Velvære og Udvikling udgør en hellig Pligt for Civilisationen, samt at Garantier for Virkeliggørelsen af denne Pligt skal optages i nærværende Forbundspagt.

Den bedste Maade, paa hvilken der kan gives denne Grundsætning praktisk Anvendelse, er at betro Formynderskabet for saadanne Folkeslag til fremskredne Nationer, der som Følge af deres Hjælpekilder, deres Erfaring eller deres geografiske Belliggenhed bedst kan paatage sig dette Ansvar, og som er villige til at paatage sig det, samt at dette Formynderskab skal udøves af dem som Befuldmægtigede for Forbundet og i dets Navn.

Fuldmagtens Art maa være forskellig efter det paagældende Folkeslags Udviklingstrin, Omraadets geografiske Belliggenhed, dets økonomiske Forhold og andre lignende Omstændigheder.

Visse Folkesamfund, som tidligere hørte til det tyrkiske Rige, har naaet et Udviklingstrin, som gør det muligt foreløbig at anerkende deres Bestaaen som uafhængige Nationer under Forudsætning af, at der ydes dem Raad og Bistand til